

Sygn. akt II CSK 53/15

POSTANOWIENIE

Dnia 15 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa Spółdzielni Inwalidów "N." w K.
przeciwko Wojewódzkiemu Specjalistycznemu Szpitalowi im [...]
w Ł.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 15 września 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 4 września 2014 r., sygn. akt I ACa 357/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę
3.600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna została ukształtowana w przepisach kodeksu postępowania cywilnego jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, nakierowany na ochronę interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa i jednolitości wykładni oraz usunięcie z obrotu prawnego orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych, nie zaś jako ogólnie dostępny środek zaskarżenia orzeczeń nie satysfakcjonujących stron. Koniecznej selekcji skarg pod kątem realizacji tego celu służy instytucja tzw. przedsądu, ustanowiona w art. 398⁹ k.p.c., w ramach której Sąd Najwyższy dokonuje wstępnej oceny sprawy przedstawionej mu ze skargą kasacyjną. Zakres przeprowadzanego badania jest ograniczony do kontroli, czy w sprawie ujawniły się przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. okoliczności przemawiające za przyjęciem skargi do rozpoznania.

Pełnomocnik pozwanego Wojewódzkiego Specjalistycznego Szpitala [...] w Ł. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 4 września 2014 r. wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparł na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt. 1 i 4 k.p.c.

Uzasadniając występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego autorka skargi kasacyjnej sformułowała dwa pytania. Po pierwsze, „czy opinia biegłego powołanego przez Sąd do wyliczenia utraconych korzyści, może zastąpić niezgłoszony przez powoda materiał dowodowy wskazujący utracony przez powoda zysk i prawdopodobne koszty uzyskania tego zysku?”. Po drugie, „czy Sąd może zlecić biegłemu ustalenie stanu faktycznego sprawy w sytuacji, gdy pozwany przedstawia wyliczenia hipotetycznego zysku i kosztów jego uzyskania, nie przedstawia zaś dowodów źródłowych wskazujących na osiągnięcie zysku i związanych z nim kosztów?”.

Odnosząc się do tak sformułowanego „zagadnienia prawnego” i abstrahując od samej jego treści podnieść należy, że przez istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., rozumie się problem o charakterze prawnym powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter

rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozstrzygnięcie stwarza realne i poważne trudności (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 maja 2013 r. IV CSK 53/2013, nie publ.). Jeżeli w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołuje się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, powinien to zagadnienie precyzyjnie sformułować i wskazać argumenty, które prowadzą do rozbieżnych ocen (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r. II CZ 35/01, OSNC 2002 nr 1, poz. 11).

Kwestie sformułowane przez autorkę skargi kasacyjnej tych wymagań nie spełniają, ponieważ w skardze nie przedstawiono jakichkolwiek argumentów, które mogłyby świadczyć, że o możliwych rozbieżnościach interpretacyjnych. Należy również zauważyć, że pytania zawarte w skardze kasacyjnej miały charakter retoryczny na tle stanu faktycznego sprawy. Szczegółowa analiza nie pozwala na stwierdzenie, że powołana przesłanka została wykazana.

W ocenie pełnomocnika pozwanego skarga jest również oczywiście uzasadniona z uwagi na naruszenie przez Sąd Apelacyjny przepisów postępowania.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej należy wykazać, że popełnione przy ferowaniu zaskarżonego orzeczenia uchybienia w zakresie stosowania prawa miały charakter kwalifikowany i nie podlegały różnym ocenom, były więc dostrzegalne w sposób oczywisty dla przeciętnego prawnika (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000, V CKN 1780/00, OSNC 2001, nr 3, poz. 52, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia z 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156). Jeżeli więc przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, że skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się oczywistość i przedstawić argumenty na poparcie tego twierdzenia.

Tym wymaganiom autorka skargi kasacyjnej nie sprostowała. W skardze brak odrębnego wywodu prawnego oraz argumentów, które mogłyby świadczyć, że w sprawie doszło do oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analiz oraz,

że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy. Na wątpliwości, które podniesiono w zakresie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego, odnaleźć można odpowiedź w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku w części wyjaśniającej, w sposób wyczerpujący, jego podstawę prawną.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek powoda zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 6 pkt. 7 w zw. z 12 ust. 4 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 490).